

**Thema: Blijf luisteren en vertrouwen
naar Woorden met kiemkracht.**

Lezingen:

Jesaja 55,10-11
Mattheüs 13,1-9

Waar halen mensen als dingen anders gaan dan ze verwacht hadden de moed en de energie vandaan om steeds weer opnieuw te beginnen?

Dit is de ene keer een vraag, de andere keer een uitroep van verbazing.

Waar heb ik het over als ik dit vandaag zeg nadat we juist de lezingen hebben gehoord? Heb ik

het over de boeren? Over de groeiende armoede ook in Nederland? Over pastoors die staan te preken in steeds leger wordende kerken? Over leerkrachten die het niet kunnen winnen van de mobieltjes om de aandacht van hun leerlingen te trekken? Over zorgpersoneel dat van zichzelf vindt dat ze tekortschieten in aandacht voor de bewoners? Of misschien wel over Nederlandse politici?

Het had allemaal gekund, maar al deze zaken heb ik de afgelopen weken even achter me gelaten?

Het evangelie begint vandaag met de mededeling dat Jezus van huis ging en aan de oever van het meer ging zitten. Dit komt ongeveer overeen met wat Mayke en ik drie weken geleden deden. We sloten onze huisdeur achter ons en gingen met de caravan op weg naar de Franse Westkust, richting Normandië en Bretagne. Nu --terug thuis - mogen we terugkijken op een mooie vakantie. We hebben veel gezien, leuke en minder leuke mensen ontmoet. Nieuwe indrukken ook opgedaan waarbij de uitspraak waarmee ik begon met regelmaat

opkwam: 'Waar haalden ze de moed vandaan opnieuw te beginnen?'

Op veel plaatsen hadden we een wijds uitzicht over de graan- of vlasvelden, nauwelijks onderbroken door bomen of bossen. Het gebied van de Somme, Normandië: het strijdtoneel van twee oorlogen in de afgelopen eeuw. Wat je aan bomen ziet is van na die tijd.

Elk dorp heeft een monument om de slachtoffers van de grote oorlog te herdenken en met regelmaat ook een monument ter herdenking van

de slachtoffers van de tweede wereldoorlog. Er waren leuke en gezellige stadjes. Binnensteden als nieuw, gerestaureerd naar het oude model, betaald met de Duitse herstelbetalingen. Maar even later werden we weer geconfronteerd met uitgestrekte –stil makende – dodenakkers van jonge mensen uit Engeland, Canada, India, Amerika, Australië en Duitsland. Ook een Duitse begraafplaats - 12000 graven waarvan sommige nog steeds naamloos - hebben we bezocht. 'Hier niet gekend, wel gekend bij God,' stond er.

We waren er niet alleen op die begraafplaats. Met ons waren er mensen van verschillende nationaliteit: een aantal Duitsers, maar ook Belgen, Fransen, Australiërs, Canadezen. Oorlogen kennen blijkbaar alleen verliezers en in het verdriet van zinloos verspilde levens komen mensen weer samen.

Solidair in de grote wens: nooit meer oorlog. Albert Schweitzer – Nobelprijswinnaar van de vrede in 1953 – geciteerd op een plaquette bij de Duitse begraafplaats – zei het als volgt: " Die Soldatengräber sind die großen Prediger des Friedens."

Waar halen mensen na zo'n ingrijpende gebeurtenis de moed en de energie vandaan om weer opnieuw te beginnen?

De leerlingen van Jezus zijn ook ongeduldig. Alles hebben ze achter zich gelaten en zijn met Hem meegegaan. Wanneer gaat het nou gebeuren, dat Koninkrijk van God.

Jezus vertelde zijn leerlinge toen en ons vandaag : "Verlies de moed niet. Blijf vertrouwen in de kiemkracht van het zaad en altijd is er ergens een stukje vruchtbare grond waar dat zaad vrucht draagt."

Mag het zo zijn dat dat geloof in Zijn liefdesboodschap hier, maar op heel veel andere plekken, wortel mag schieten, vrucht mag dragen en gedeeld mag worden. Spreken we dat geloof zo dadelijk met elkaar uit.

Mart Hendriks
15 juli 2023

Slotgedachte: Als een zaaier door de velden

Heer,
laat mij als een zaaier door de velden van het leven gaan.
Ik wil geen onkruid zaaien, geen eendagsbloemen,
maar graan dat de diepste honger van de mensen stilt.
Geef in mijn handen, Heer,
het graan van jouw liefde
en toon mij het veld waarop ik zaaien mag.
Met jouw genade zal ik gaan,
jouw liefde zaaien in de smalle voren van het mensenhart.
Laat mij elke avond, Heer, huiswaarts keren,
moe, met lege handen misschien,
maar met een rotsvast vertrouwen
dat het kiemen en het rijpen van het graan
in jouw handen ligt.
Wil, Heer, mij geven wat een goede zaaier nodig heeft:
een groot geloof, een rustig hart, een eindeloos geduld
en veel, zeer veel edelmoedigheid. Amen.

J. Delmotte uit: 'Uitgelezen gebeden', Halewijn.